DZIENNIK URZĘDOWY
GŁÓWNEGO KOMITETU KULTURY FIZYCZNEJ i TURYSTYKI

Warszawa, dnia 25 maja 1972 r. Nr 4 Poz. 12—15

TREŚĆ:

12

ZARZĄDZENIE NR 13 PRZEWODNICZĄCEGO GŁÓWNEGO KOMITETU KULTURY FIZYCZNEJ I TURYSTYKI Z DNIA 7 KWIETNIA 1972 R.

w sprawie nadania Lidze Obrony Kraju uprawnień organizacji wiodącej w zakresie rozwoju sportów obronnych.

Na podstawie § 4 ust. 3 w związku z § 1 ust. 1 pkt 4 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 1 sierpnia 1960 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Głównego Komitetu Kultury Fizycznej i Turystyki oraz form nadzoru w zakresie kultury fizycznej i turystyki nad instytucjami i organizacjami (Dz. U. Nr 38, poz. 224) oraz ust. 2 uchwały nr 1 Prezydium Głównego Komitetu Kultury Fizycznej i Turystyki z dnia 10 lutego 1972 r. w sprawie nadania Lidze Obrony Kraju uprawnień organizacji wiodącej w zakresie rozwoju sportów obronnych — zarządza się, co następuje:

§ 1.

Liga Obrony Kraju jest organizacją wiodącą w zakresie rozwoju sportów obronnych.

§ 2.

Liga Obrony Kraju uprawniona jest w zakresie sportów obronnych do:

1) opracowywania regulaminów,
2) ustalania systemu zawodów,
3) ustanawiania norm i nadawania klas sportowych,
4) szkolenia i nadawania odpowiednich uprawnień organizatorom i sędziom.

§ 3.

1. Sporty obronne obejmują następujące konkurencje:

1) letni trójbój obronny, sztafetowy wielobój sprawnościowy,
2) marsz i bieg na orientację, pojedynek strzelecki,
3) małokalibrowy dwubój zimowy, sztafetowy małokalibrowy dwubój,
4) wielobój łączności, amatorska radiopelongacja,
5) wielobój morski, swobodne pływanie podwodne,
6) wielobój motocyklowy, rajd motorowy z elementami obronnymi.

2. Upoważnia się Departament Wychowania Fizycznego i Sportu Głównego Komitetu Kultury Fizycznej i Turystyki do wprowadzenia w miarę potrzeb, na wniosek Zarządu Głównego Ligi Obrony Kraju, zmian w zakresie konkurencji sportów obronnych (ust. 1).

§ 4.

Liga Obrony Kraju udziela w zakresie posiadanych uprawnień pomocy instytucjom i organizacjom w zakresie rozwijania sportów obronnych.

§ 5.

Zobowiązuje się instytucje i organizacje kultury fizycznej i turystyki, a w szczególności terenowe komitety kultury fizycznej i turystyki do udzielania Lidze Obrony Kraju wszechstronnej pomocy w rozwijaniu sportów obronnych oraz innych dyscyplin sportu, uprawianych w klubach tej organizacji.

§ 6.

Zarządzenie wchodzi w życie z dniem podpisania.

PRZEWODNICZĄCY KOMITETU

(—) Włodzimierz Reczek

13

ZARZĄDZENIE NR 17 PRZEWODNICZĄCEGO GŁÓWNEGO KOMITETU KULTURY FIZYCZNEJ I TURYSTYKI Z DNIA 26 KWIETNIA 1972 R.

zmieniające zarządzenie w sprawie należności za czas podróży lub delegacji w sprawach kultury fizycznej i turystyki.

Na podstawie § 4 ust. 3 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 1 sierpnia 1960 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Głównego Komitetu Kultury Fizycznej i Turystyki oraz form nadzoru w zakresie kultury fizycznej i turystyki nad instytucjami i organizacjami (Dz. U. Nr 38, poz. 224) zarządza się, co następuje:

§ 1.

W zarządzeniu nr 49 Przewodniczącego Głównego Komitetu Kultury Fizycznej i Turystyki z dnia 17 marca 1961 r. w sprawie należności za czas podróży lub delegacji w sprawach kultury fizycznej i turystyki (Dz. Urz. GKKFiT Nr 1, poz. 7, Nr 4, poz. 39, z 1964 r. Nr 6, poz. 28, z 1965 r. Nr 6, poz. 28, z 1966 r. Nr 6, poz. 44, z 1968 r. Nr 1, poz. 6 i Nr 6, poz. 30) wprowadza się następujące zmiany:

1) w § 20 ust. 1 dodaje się pkt 4 w brzmieniu:

„4) najwyżej o 50% na obozach szkoleniowych kadry wojewódzkiej, względnie pionu czy federacji sportowej”,

2) w § 26 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Osobom, których źródłem utrzymania jest wynagrodzenie wynikające ze stosunku służbowego i umowy o pracę, ekwiwalent z tytułu utraconego zarobku wypłaca się na podstawie zarządzenia nr 5 Prezesa Rady Ministrów z dnia 8 stycznia 1965 r. w sprawie zwolnień od pracy dla celów kultury fizycznej i turystyki (Monitor Polski Nr 7, poz. 22), po przedłożeniu przez zainteresowanego zaświadczenia zakładu pracy o wysokości utraconego zarobku i po potrąceniu podatku od wynagrodzeń, zgodnie z obowiązującymi przepisami podatkowymi”.

§ 2.

Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

PRZEWODNICZĄCY KOMITETU

(—) Włodzimierz Reczek

14

PISMO OKÓLNE Nr 11

PRZEWODNICZĄCEGO GŁÓWNEGO KOMITETU KULTURY FIZYCZNEJ I TURYSTYKI Z DNIA 21 KWIETNIA 1972 R.

w sprawie interpretacji zarządzenia nr 220 Państwowej Komisji Cen z dnia 17 czerwca 1962 r.

Wobec dowolnego zaliczania przez biura podróży różnych kosztów do podstawy wyliczania marży za organizowanie wycieczek, różnego interpretowania postanowień dotyczących wysokości marży oraz występujących w związku z tym nieprawidłowości na niekorzyść uczestników wycieczek, zwłaszcza o charakterze pobytowym — ustala się w uzgodnieniu z Państwową Komisją Cen następującą interpretację części II „Organizacja wycieczek i przewozów” załącznika do zarządzenia nr 220 Państwowej Komisji Cen z dnia 17 czerwca 1962 r.:

1. Zgodnie z ust. 5 części II załącznika, biuro podróży jako organizator wycieczki obowiązane jest zapewnić uczestnikom usługi w ilości i jakości przewidzianej w programie wycieczki, a w przypadku wycieczek o charakterze pobytowym (wczasy) usługi organizowania imprez kulturalno-oświatowych na życzenie uczestników.

2. Koszty usług związanych bezpośrednio z organizowaniem wycieczki (koszt przedstawicielstwa i przedstawiciela, organizatora działalności kulturalno-oświatowej i inne) pokrywane są z marży i nie mogą być zaliczane do kosztów bezpośrednich, od których liczy się marżę.

3. Wysokość procentową marży ustala biuro podróży zgodnie z zasadami rachunku ekonomicznego w zakresie od stosunku łącznych kosztów organizacji wycieczki do ogólnej sumy kosztów bezpośrednich. Stawka 15% określa maksymalną wysokość marży.

4. Ilekroć w części II załącznika podana jest stawka procentowa marży liczonej od kosztów, jej wysokość określa maksymalną marżę. Wysokość marży ustala biuro podróży w każdym przypadku zależnie od stosunku kosztów organizacji do ogólnej sumy kosztów bezpośrednich danych usług.

5. Ceny usług biur podróży skalkulowane na innych zasadach powinny być skorygowane i oferowane w skorygowanej wysokości nie później niż 15 maja 1972 r. Po tym terminie ceny usług mogą być pobierane wyłącznie według zasad określonych niniejszym pismem okólnym.

PRZEWODNICZĄCY KOMITETU

(—) **Włodzimierz Reczek**

15.

PISMO OKÓLNE NR 12

PRZEWODNICZĄCEGO GŁÓWNEGO KOMITETU KULTURY FIZYCZNEJ I TURYSTYKI Z DNIA 2 MAJA 1972 R.

w sprawie ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej campingów.

Polska Federacja Campingu zawarła z Państwowym Zakładem Ubezpieczeń porozumienie w sprawie ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej campingów (OC), z włączeniem odpowiedzialności za mienie osób korzystających z campingów.

Przedmiotem ubezpieczenia jest odpowiedzialność cywilna prowadzącego camping za osobowe i rzeczowe szkody, jakie mogą być wyrządzone osobom obcym lub korzystającym z campingu, do wynagrodzenia których ubezpieczający będzie zobowiązany na mocy przepisów prawa cywilnego.

W ramach ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej Państwowy Zakład Ubezpieczeń będzie ponosił również odpowiedzialność za szkody polegające na utracie (kradzieży), zniszczeniu lub uszkodzeniu rzeczy wniesionych na camping przez osoby korzystające z jego usług (z wyjątkiem kradzieży, zniszczenia lub uszkodzenia pojazdu mechanicznego albo jego części). Odpowiedzialność PZU z tego tytułu jest ograniczona za każdy wypadek do wysokości 5.000 zł za jeden domek campingowy, przyczepę campingową lub namiot.

Umowy ubezpieczeniowe zawierane są przez właściwe miejscowe inspektoraty Państwowego Zakładu Ubezpieczeń na podstawie wniosków o zawarcie umowy ubezpieczenia zgłaszanych przez prowadzących campingi.

Składka roczna za ubezpieczenie została ustalona w wysokości 0,90 zł. za każdego turystę korzystającego z usług campingowych. Należy przy tym podkreślić, że zgodnie z zarządzeniem nr 37 Przewodniczącego GKKFiT z dnia 1 czerwca 1971 r. (Dz. Urz. GKKFiT Nr 3, poz. 12) campingi, które zawrą umowy w sprawie ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej, mają prawo pobierać za pierwszą dobę pobytu na campingu dodatkową opłatę w wysokości 1 zł od osoby korzystającej z usług campingu.

Biorąc powyższe pod uwagę oraz w celu powszechnego ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej prowadzących campingi, zwłaszcza z tytułu pieczy nad mieniem osób korzystających z usług campingów — zaleca się wszystkim jednostkom organizacyjnym prowadzącym campingi niezwłoczne zawarcie umów ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej z właściwymi miejscowo inspektoratami Państwowego Zakładu Ubezpieczeń.

Jednocześnie zobowiązuje się przewodniczących powiatowych (równorzędnych) komitetów kultury fizycznej i turystyki do:

1) dopilnowania wykonania zalecenia dotyczącego zawarcia umów ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej,
2) przeprowadzenia akcji informacyjno-propagandowej zmierzającej do zawierania umów ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej przez osoby fizyczne udostępniające tereny prywatne dla celów campingowych.

PRZEWODNICZĄCY KOMITETU

(—) **wz. Józef Rutkowski**

ZASTĘPCA PRZEWODNICZĄCEGO KOMITETU

Redakcja Dziennika Urzędowego GKKFiT uprzejmie zawiadamia o zmianie konta bankowego, zamiast: 1529-91/I-9330 obecnie ma brzmienie: 1529-91/I-53309.

Cena zeszytu 2,50 zł

Redakcja i Administracja Dziennika Urzędowego GKKFiT — Warszawa ul. Litewska 2, telefon 28-23-15.

Zamówienia na prenumeratę należy kierować do Redakcji Dziennika Urzędowego — Warszawa, ul. Litewska 2.

Prenumerata roczna wynosi 30 zł.

Należność za prenumeratę należy wpłacać na Konto Redakcji Dziennika Urzędowego Głównego Komitetu Kultury Fizycznej i Turystyki w NBP — Warszawa V O/M 1529-91/I-53309. Reklamacje z powodu niedoręczenia poszczególnych numerów wnosić należy do Redakcji w terminie 10-dniowym po otrzymaniu następnego numeru.

Zakłady Graficzne „Tamka", Warszawa, ul. Tamka 3. Zam. 1062/72. Nakład 2400 egz. — **Indeks 35756**